

Introit: *Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Prosím, Hospodine, pomoz! Prosím, Hospodine, dopřej zdaru! Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Žehnáme vám z Hospodinova domu. Hospodin je Bůh, dává nám světlo. Slavte svátek ratolestí, k rohům oltáře se ubírejte. Ty jsi můj Bůh, tobě vzdávám chválu, vyvyšuji tě, můj Bože. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! (Žalm 118, 24-29)*

Píseň 639 (221)

Modlitba

Čtení: Zacharjáš 9 k.

Píseň 204 (627)

Text kázání: Marek 11,1 -11

Milí přátelé, bratři a sestry,

na Květnou neděli si připomínáme vjezd Pána Ježíše do Jeruzaléma. Na rozdíl od všelijakých dobyvatelů a mocnářů nepřijíždí na koni, není obrněný, nevyhrožuje, nemá zbraně. A nevíta Ho a ani neprovolává Mu slávu, jak tehdy bývalo zvykem, předem zaplacený dav. Dokonce ten dav není ani přinucen, ani obelhán propagandou. Vítají Ho totiž a slaví Ti, kteří na vlastní kůži poznali, že On je ten skutečný Mesiáš. Vítají Ho ti, kteří zakusili moc Kristova uzdravení, odpuštění hříchů, vysvobození od démonů a všelijakých neduhů. Slávu Mu provolávají Ti, kteří chtějí vyjádřit Bohu vděčnost a ukázat dalším, že v Kristu přichází na zem Boží království, záchrana a spasení.

Pán Ježíš přijíždí do Jeruzaléma na oslátku, na osličím mláděti. Tím naplňuje další z mnoha proroctví, která jsou spojená s příchodem Mesiáše. U proroka Zacharjáše jsme četli: **Rozjášej se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti.** Když se řekne osel, tak nám asi automaticky naskočí, že je to hloupé zvíře. V Bibli ale osel prezentuje trochu jiné vlastnosti. Vzpomeňme na němou oslici, která byla chytřejší, než věstec Bileám. Tenkrát nemá oslice musela promluvit, aby Bileám prohlédl, že od proklínání vojska Božího lidu ho zastavuje sám Hospodin. A u proroka Izajáše je dokonce osel společně s volem s výtkou předkládán jako chápavější, než Boží lid! **Vůl zná svého hospodáře, osel jesle svého pána, mne však Izrael nezná, můj lid je nechápavý.** Vůl a osel je tady chápavější, než Boží lid. Takže až vám někdo bude nadávat do volů a oslů, neurážejte se! Naopak berte to jako dobré ohodnocení ☺.

Nicméně když **Pán Ježíš přijíždí do Jeruzaléma na oslátku**, chce tímto aktem demonstrativně vyjádřit nejenže je Mesiášem, ale že je také králem prostých a chudých. Ačkoliv v evangeliu není zmínka o tom, že v chudém betlémském chlévě se nacházel osel, známe z různých betlémů, že je tam přítomen. Jeho tvůrci našli oporu právě v tom Izajášovském verši: **Osel zná jesle svého Pána...** Proč ne? Pro nás je to jen další připomínka toho, že Pán přišel do lidské bídy a Jeho vjezd na oslu je právě přiblížením se k prostým i chudým lidem. Žádné velikášství, nýbrž prostota a pokorné sklonění se i k tomu nejbídnějšímu. Žádné ovládnutí moci násilným převratem v pohnuté době. Žádný dusot a násilí pod kopyty koní. Nýbrž pomalý příjezd na tichém a nenásilném zvířeti. A navíc, většina obyčejných lidí si tehdy koně nemohlo dovolit. Osel tak sloužil např. rolníkovi k cestě do práce, k přenášení nákladu, k práci na poli atp. V Palestině je dodnes osel velmi běžným dopravním prostředkem. A při dnešních cenách nafty také zřejmě mnohem méně nákladným. Neprávem je tedy osel nedocenené zvíře. Naopak je to dobrý služebník.

Když nad tím ale tak rozjímáme, musíme si uvědomit, že v Ježíšově době byl **osel** pro mnohé skutečně nepostradatelným dopravním prostředkem. Tak jako pro mnohé z nás dnes je, zvlášť na vesnici, nepostradatelné auto. A v tomto kontextu si zkusme uvědomit, jaké to mohlo být pro majitele toho osla, když viděl **Ježíšovy učedníky**, že jeho možná jediný dopravní prostředek mu před jeho očima **odvazují** a odvádějí pryč! Mohl být v šoku? Samozřejmě! Kdo z nás by nebyl v šoku, kdyby nám někdo kradl auto? Majitel osla mohl jistě být v šoku, nemuselo to ale být z toho důvodu, že mu ho někdo krade. V šoku mohl být ze zcela jiného důvodu! Pán Ježíš posílá své učedníky do vesnice a ví, že tam najdou přivázané oslátko. A dá jim instrukce: **A řekne-li vám někdo: „Co to děláte?“, odpovězte: „Pán je potřebuje a hned je sem zas vrátí.“** Když majitelé učedníky načapali, tak se jich opravdu zeptali. A učedníci odpověděli to, co jim Pán řekl: **„Pán je potřebuje a hned je sem zas vrátí.“** Evangelista pak jen stroze popíše, že po této odpovědi, je majitelé nechali s oslátkem odejít. Dokážete si představit, že uvidíte z okna, jak vám někdo bere auto, vy na něho zařvete, **co to děláte?**, a on vám řekne, jen si to na chvíli půjčím, pak ho zase vrátím, teď ho potřebuji jenom k takové malé službičce? Co byste dělali? Věřili byste mu, nebo byste volali policii? A jak je možné, že majitelé toho oslátka, nechali učedníky odejít? To jim tak důvěřovali? Potřebujeme si uvědomit jednu důležitou věc ze židovského prostředí. V době Pána Ježíše Židé skutečně více než kdy jindy očekávali příchod Mesiáše. Žili v Římské nadvládě a

očekávali vysvobození Izraele. Židé samozřejmě dobře znali Zachariášovo proroctví, že **Mesiáš přijede na oslátku**. Proto každý rok před Velikonocemi přivazovali před svá obydlí oslátka, aby je Mesiáš mohl použít, pokud přijde! Údajně tento zvyk trvá dodnes. Zejména ortodoxní židé dodnes podle této zvyklosti jednají, neboť Mesiáše v Ježíši nerozpoznali a stále na toho pravého čekají. V této souvislosti se tedy zkusme vžít do situace židovských majitelů. Byl to pro ně jen zvyk, anebo skutečně věřili tomu, že se to může stát? A byl to pro ně šok? Jistěže to pro ně mohl být šok, nikoliv ale z toho, že jim někdo krade jejich vozový park, ale z toho, že si Mesiáš vybral zrovna je. Mohli se jistě cítit i poctěni, že zrovna oni mohli zapůjčit k službě Boží svůj dopravní prostředek!

Napadá mne, milí přátelé, k tomu několik otázek. **Může si Pán použít právě tvé prostředky třeba zrovna dnes? Čekáš, že dnes půjde Pán i kolem tvého domu? Anebo je tvá víra už jen zažitý zvyk?** V tom příběhu je vlastně Pán skrytý, v té vesnici vlastně ani není. On posílá své učedníky. I k nám, bratři a sestry, přichází často Pán skrytý, v různých lidech okolo nás. V různých situacích. **Jsme připraveni, že dnes i zítra může být den navštívení?** A jsme pohotovi jednat v naléhavých situacích třeba i spontánně a rychle? Máme před domem přivázané své oslátka? Asi nemáme. Obrazně jím ale může být zcela něco jiného. A to je **ochotné srdce**. Očekávat, že i dnes ke mně Pán nějakým způsobem přijde, třeba jen zazvoní telefon. Nebo přijde už pouhá myšlenka na někoho, kdo je nemocný, nebo se mu nedaří. Budu nad ním malomyslnět, hořekovat, anebo se za něj pomodlím? Nebo pomoci svými prostředky, svým časem, těm, kteří to dnes potřebují, když si to situace žádá. Židé přivázaným oslátkem před domem vlastně dávali Bohu najevo, **zde jsou mé prostředky, dávám je tobě, Bože k dispozici, použij je tam, kde je potřeba**. Je to postoj ochotné služby a vydání se Bohu. **Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu**. Vše, co mám, Hospodine, mám od tebe a vše, včetně svého života dávám tobě, použij si vše k oslavě svého jména.

Milí přátelé, **Pán Ježíš je stejný včera, dnes i navěky**. On je živý a vzkříšený, On je stále Pán a věčný Král. On je neustále plný moci. Jako křesťané bychom jistě měli ten Kristův život prožívat ve svých životech. Být plni jeho života. Být plni Jeho Ducha. Daří se nám to? Žijeme z moci evangelia, z moci jeho vzkříšení? Předminulou neděli jsme mluvili o tom, jak Pán Ježíš říká: **Hle, ve své domě zůstanete sami, dokud neřeknete: Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově**. Je tedy velmi důležité vítat Ježíše Krista s otevřeným srdcem. Ten, kdo ale nerozpoznává, že Pán Ježíš k Němu přichází v každé chvíli, ten, kdo Jej nevíta ve svém životě a nechválí jeho jméno, ten zůstává ve svém srdci prázdný. Je vlastně podobný Jeruzalému, který nepoznal, kdo k Němu přichází. Např. dle Lukášova evangelia si Pán nad Jeruzalémem posteskl: **„Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! Avšak je to skryto tvým očím. Nezůstane tam na tobě kámen na kameni**. A když už jsme u těch kamenů. Neustále platí to, co říkal Ježíš farizeům, když mu říkali, ať napomene své učedníky, aby Mu neprovolávali slávu. Co na to tehdy Pán odpověděl? **Nebudou-li volat oni, bude volat kamení**. Bude muset, bratři a sestry, za nás volat kamení, anebo to s radostí budeme činit my sami? A prohlédneme, kdy k nám Pán přichází?

Úkolem nás křesťanů je, bratři a sestry, vnášet Krista tam, kde je smutno, strach a kde je zle nedobře. Daří se nám proměňovat prostředí kolem nás? Přinášíme naději evangelia do beznaděje, přinášíme živého Krista tam, kde je život ohrožen a kde to skomírá? Komu se podařilo tehdy přinést Krista do toho Jeruzaléma? No právě tomu oselvi. Tento osel, je vlastně skvělý Boží posel. Nese na svém hřbetě Krista. Osel je skutečně dobrý služebník. Kolik služby zastal v životě člověka. Nosit vytrvale břemena služby je jistě mnohdy velmi těžké, ale Boží osel nám jde příkladem. Budeme-li mít ochotné srdce, budeme-li ochotni jít tam, kam nás Pán posílá, budeme-li Jemu oddaní, budeme-li Jej vnášet tam, kam je třeba, pak budeme zakoušet moc Božího království na zemi. Království, které proměňuje lidské životy i tam, kde se to zdá nemožné. Zaslíbení o tom máme ale třeba právě už v tom Zachariášovu proroctví: **Slovo Hospodinovo proniklo do země Chadráku, Damašek je místem, na němž spočine. K Hospodinu budou vzhlížet všichni lidé... věžňové budou propuštěni... mládenci a panny budou prospívat...** věrme v moc evangelia. Tam kam přineseme Krista, tam se začnou dít dobré věci. Amen. Modlitba
píseň 188 (632)

slovo poslání: Vždyť království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého. Kdo takto slouží Kristu, je milý Bohu a lidé si ho váží. (Ř 14,17-18)

požehnání: Vidoucí Bože, požehnej nám, aby tě naše oči poznaly. Slyšící Bože, požehnej nám, aby naše uši slyšely tvůj hlas. Provázející Bože, požehnej nám, abychom zůstali na tvých cestách. Milující Bože, požehnej nám, aby mnozí lidé cítili tvoji lásku. Blízký Bože, požehnej nám a daruj nám pokoj a radost. Požehnej vám dobrý Bůh: Otec, Syn a Duch svatý. Amen. Píseň 275 (443)